

Sygn. akt III KO 46/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie B. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

w dniu 12 maja 2022 r.

wniosku skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt III K [...]

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II AKa [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt III K [...] w ten sposób, że w pkt V części dyspozytywnej po oznaczeniu przepisu „art. 233” dodał § 1, w pozostałej części wyrok ten utrzymał w mocy.

W dniu 13 kwietnia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego powołującego się na treść art. 540 §1 k.p.k. o „wzruszenie wyroku z dnia 24 marca

2015 r.". W piśmie tym skazany wskazał na szereg, w jego ocenie, nieprawidłowości w postępowaniu dowodowym, których efektem było uznanie go za winnego popełnienia zbrodni. Zdaniem wnioskodawcy odpowiedzialność za powyższe uchybienia ponosi prowadzący postępowanie przygotowawcze, który jak sugeruje autor wniosku, sam jak i wspólnie z biegłymi miał brać udział w fałszowaniu dowodów świadczących przeciwko skazanemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej bezzasadności wniosku skazanego należało odmówić jego przyjęcia.

Niewątpliwie, przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu o wznowienie jest kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania. Te zaś określone zostały w art. 540 k.p.k., art. 540 a k.p.k. i 540 b k.p.k., przy czym katalog ten ma charakter zamknięty. Z kolei przepis art. 545 § 3 k.p.k. wprowadza obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania, złożonego osobiście przez stronę, pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny, a zatem czy nie zaistniała sytuacja, w której we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania, albo też wniosek ten oparto na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k.

Analiza wniosku skazanego pozwala stwierdzić, że żadna ze wskazanych w nim okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych we wcześniej wspomnianych przepisach, a zarzuty jakie stawia skazany wyrokom wydanym w jego sprawie dotyczą przeprowadzonego postępowania dowodowego, a w szczególności rzekomej nieautentyczności dowodów gromadzonych przecież na etapie postępowania przygotowawczego. Warto wskazać, że w swoim piśmie wnioskodawca zawarł wyłącznie deklaratywne twierdzenia o wydaniu „nieprawdziwej” w jego ocenie opinii przez biegłą psycholog, „dorobieniu plam krwi w samochodzie” skazanego przez biegłego genetyka”, czy „kłamstwach i wymuszeniach na ludziach” przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Żaden z tych argumentów nie tylko nie został potwierdzony dowodowo, ale choćby

w minimalnym stopniu uprawdopodobniony przez wnioskodawcę; wnioskodawca nie wskazał nawet, aby w odniesieniu do tych kwestii wszczęto postępowanie karne.

Tymczasem postępowanie wznowieniowe nie służy poszukiwaniu nowych dowodów przez organ orzekający w przedmiocie wznowienia, a wyłącznie procesowej weryfikacji faktów przytoczonych we wniosku o wznowienie, jeśli zarówno treść, jak i istota tych faktów wskazują na wysokie prawdopodobieństwo wadliwości zapadłego w sprawie skazanego orzeczenia. Żadna z okoliczności podanych we wniosku nie ma waloru nowego faktu lub dowodu, a zatem nie mogą one powodować podjęcia czynności wznowieniowych. Trzeba też zwrócić uwagę, że w postępowaniu o wznowienie postępowania ciężar uprawdopodobnienia podstaw do wznowienia spoczywa na wnioskodawcy. Jeśli wnioskodawca uważa więc, że w związku z prowadzonym w jego sprawie postępowaniem karnym dopuszczono się licznych przestępstw, to zgodnie z dyspozycją art. 541 § 1 k.p.k. winien wskazać i dołączyć prawomocny wyrok skazujący dowodzący, że takie czyny w rzeczywistości miały miejsce lub wskazać na takie orzeczenie nie mogło zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22 k.p.k. Rzecz w tym, że choć autor wniosku wskazuje na rzekomo bezprawne działanie zarówno prowadzącego postępowanie przygotowawcze jak i opiniujących w sprawie biegłych, to nie wspomina o istnieniu orzeczenia potwierdzającego te okoliczności.

W takiej sytuacji należało stwierdzić, że żadna z okoliczności wskazanych przez skazanego nie mieści się w podstawach do wznowienia postępowania, co uzasadniało odmowę przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.